

Retten til efterløn tilkommer medlemmer af anerkendte arbejdsløhedskasser,

1. som er i alderen 60–66 år,
2. som inden for de sidste 10 år sammenlagt har været medlem i mindst 5 år,
3. som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge, og
4. som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Med hensyn til den under 2 anførte betingelse gøres der dog en undtagelse, idet medlemmer, der ikke har haft mulighed for at forsikre sig før den 1. januar 1977, fordi der ikke før dette tidspunkt har eksisteret en anerkendt arbejdsløhedskasse inden for deres faglige område, i tiden indtil den 1. januar 1983 uanset denne betingelse kan overgå til efterløn, hvis de har indmeldt sig i en anerkendt arbejdsløhedskasse inden den 13. april 1978.

Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. eller lov om pension til enker m. fl., kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til personer, der frasiger sig retten til invaliditetsydelse.

Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efterløn.

Det er som hovedregel en betingelse for at bevare retten til efterløn, at medlemmet ikke i efterlønsperioden har haft erhvervsarbejde m. v. af større omfang end sammenlagt 200 timer inden for de sidste 12 måneder.

Efterlønnen til medlemmer, der inden for de sidste 10 år sammenlagt har været fuldtidsforsikret i mindst 5 år, deraf mindst 26 uger umiddelbart inden overgangen til efterløn, udgør som hovedregel samme beløb som medlemmets individuelle dagpengesats lige så længe, som medlemmet ville være berettiget til dagpenge. Derefter kan efterlønnen i de næste 2 år højst udgøre 80 pct. og i resten af efterlønsperioden, indtil medlemmet fylder 67 år, højst 60 pct. af den til enhver tid gældende højeste dagpengesats. Loven indeholder